

MARGARET SALVEAZĂ ZIUA

Michele Hill

(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Primii misionari au venit în Țara Galilor în anul 1840.

Margaret stătea pe punte și se uita la oceanul albastru din jurul ei. Corabia se legăna în sus și în jos pe valuri uriașe.

Familia lui Margaret vânduse aproape tot ce aveau pentru a naviga spre Statele Unite. Călătoria avea să dureze șase săptămâni. Margaret era tristă pentru că părăsise casa lor din Țara Galilor. Dar era entuziasmată și pentru noul ei cămin.

Cu câteva luni înainte, familia lui Margaret întâlnise misionari ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Margaret și părinții ei au fost botezați. Și, acum, urmau să se alătore celorlalți sfinți în Sion.

Călătoria fusese grea până acum. Mama lui Margaret era bolnavă. Și tatăl ei era bolnav după ani de muncă în minele de cărbuni. Astfel, Margaret avea grijă de ei. Avea grijă și de fratele ei mai mic precum și de surioara ei bebelușă. Era mult de lucru. Dar Margaret nu se plângea.

Uneori, barca se legăna atât de mult pe apă, încât Margaret se simțea rău. Alteori, îi era teamă. Când era speriată, își închidea strâns ochii și cerea ajutor de la Tatăl Ceresc.

Într-o zi, Margaret a auzit strigăte. „Este o infiltrație în corabie! Ne scufundăm!”

Toată lumea era panicată. Căpitanul le-a spus tuturor să găsească găleți. Oamenii au adunat găleți cu apă pentru a arunca apa peste bord.

Margaret dorea să ajute. A îngenuncheat lângă patul ei și s-a rugat cât de tare a putut. „Te rog, Tată Ceresc, ajută-mă să mă gândesc la un mod de a ajuta.”

Un sentiment de pace i-a umplut inima lui Margaret. Știa că Tatăl Ceresc veghea asupra ei. El avea să-i ajute.

Apoi, a avut o idee.

A scos două pături albe de lână de pe patul ei și a alergat să-l găsească pe căpitan. „Aici”, a spus ea. „Puneți-le în gaură pentru a opri infiltrația.”

Margaret Griffiths avea 11 ani când a fost botezată.

Când Margaret a crescut, s-a căsătorit și a avut opt copii.

A slujit în calitate de președintă a Societății de Alinare timp de 26 de ani.

ILUSTRĂȚII DE LAURA CATRINELLA

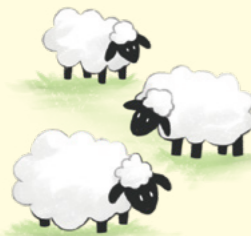

Căpitanului i-a plăcut ideea lui Margaret. El a umplut gaura cu pături. Apoi, a turnat o găleată mare cu smoală fierbinte deasupra. Când smoala s-a răcit, infiltrația a fost etanșată!

„Îți mulțumim că ai renunțat la păturile tale”, a spus căpitanul. „Gândirea ta rapidă a salvat ziua.”

Margaret a zâmbit. Ea știa că Tatăl Ceresc îi răspunsese la rugăciuni. Călătoria ei în calitate de pionieră tocmai începea, iar ea știa că El o va ajuta la fiecare pas. ●

Un sat din Țara Galilor are cel mai lung nume din lume.

În Țara Galilor sunt mai multe oi decât oameni.